

ЧАСОПISУ – П'ЯТЬ !

Минає п'ять років від появи першого номера "Бібліотекознавства. Документознавства. Інформології". Колективними зусиллями автури і невпинними стараннями головного редактора із мозаїчних "скелець" – різнопланових текстів складався впродовж п'ятиліття автопортрет сучасних наук документально-комунікаційного циклу. За цей час читач мав можливість ознайомитися з багатьма цікавими працями зарубіжних і українських дослідників – відомих і початківців, учених класичних і посткласичних наукових уподобань. Виразна схильність творців "великого часописного тексту" до активного обговорення найновіших, найактуальніших тенденцій розвитку науки, на диво, в академічному науковому середовищі не сприйняли насторожено недовірливо, як зазвичай це буває. Навпаки, стало правилом гарного тону обговорювати кожен новий номер часопису, а творячи письмове слово, апелювати до праць із його сторінок. Часопис, виконуючи функцію аргументованого підтвердження наукових ідей, хутко перетворився на канал оперативної трансляції найактуальнішої наукової інформації й активоване історичне джерело водночас. На тлі цих дійств сумно-величні ековські розмови про суперництво книжкової й екранної культури втрачають сенс. Виникає відчуття, що часопису, як феномену книжкової культури, не загрожує "зникання".

Із кожним роком, набираючи міць, щоквартальник перетворювався на об'єкт підвищеної уваги дослідників у розмаїтих артикуляціях, завойовуючи гідне місце у системі фахової періодики. Еклектика, опозиційність, зацікавленість у підтримці суперечливих теорій і напрямів, гострих дебатів і вірність класичним зразкам презентації наукових поглядів – саме такі риси вирізняють видання з-поміж собі подібних. Прагнення не втратити свого покликання, виконати головну місію друкованого слова – ліквідувати брак новаторських наукових ідей у науках документально-комунікаційного циклу, ознайомити наукову спільноту зі здобутками колег, зберегти мораль у науці, підтримати погоджувальний

чи заперечливий науковий діалог, донести слово як феномен чогось постійно триваючого, щоби ми і після нас змогли зауважити про справжність у науці і незмінність переконання у важливості вільного слова, яке прагне бути почутим, відгукнутися і бути у слові іншого. Після Г.-Г. Гадамера не оригінально твердити про заглибленість читача і автора тексту у "суб'єктивні світи" з певним горизонтом, певні традиції, мову, культуру тощо. Та дозволимо собі проголошення банальної думки про важливу участь видання в пізнавальній підтримці, коли автор, читач і автор-читач чи читач-автор на рівні текстів знаходять прихильність, краще розуміння себе, один одного, доповнюють іншого, по-дружньому заперечують, виправляють і захоплено підтримують, щоразу повертаючись до прописного твердження – у спорі народжується істина. І часопис – наш посередник, ось уже п'ять років поспіль успішно справляється з таким серйозним навантаженням, упривілейовуючи з-поміж усього й усіх вірність лише одному кредо – служінню науки.

П'ятий рік існування видання став знаковим і для автора цих рядків, якому цього разу захотілося відійти від серйозних наукових пошуків і насолодитися щирим вшануванням іменинника. Складаючи наприкінці календарного року звіт про наукову роботу, спіймала себе на думці, що з-поміж багатьох цьогорічних наукових публікацій, найбільшу увагу наукова громада звернула саме на ті з них, які з'явилися на сторінках поважного "Бібліотекознавства. Документознавства. Інформології". Приємно, що вони стали об'єктом уважного ставлення колег. Вдячна всім за гарні слова та критику щодо "захоплення персоналіями". Проте уважний читач легко заперечить цю думку, адже статті, про які тут ідеться – це не просопографія і не біографістика, і тим паче не апологетичного змісту літературний допис в ім'я особисті. Хоча, чому б і не нарис в ім'я особистості? Ми так довго жили в суспільстві суцільної нівеляції всього того, що увиразнює, "Я" із-поміж інших, що вже й не здатні розрізняти

звичайне визнання особистості від пересічного говоріння про особу.

Із величезною повагою і симпатією ставлячись до платонівської філософії про світ ідей, де ті існують вічно, незмінно і задовго до нас, аж поки серед нас не з'явиться такий собі сміливець і не "висмикне" звідти ідею та й не втілить її у реальність, і, не змагаючись із великими філософами в інтерпретації ідеалістичної філософії, дозволю собі висловити ще одне банальне міркування, що наукові ідеї та струнки концепції, які складаються з них,

такі мають своїх авторів! А тому знати їх і писати про них потрібно, адже їхнє наукове слово найбільше воліло бути почутим, сприйнятим і продовженим.

І по цьому наймогутнішому чарівнику, котрий може виконати найбільше бажання автора слова, ми складаємо шану. Із днем народження тебе, Друже!

В.В. Ставицька
**ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ
КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

ЮБИЛЕЙ ЖУРНАЛА "БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО, ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО, ІНФОРМОЛОГІЯ"

Е.А. Плешкевич

Пять лет, как вышел в свет первый номер научного журнала "Библиотековедство, документология, информология", издаваемый Государственной академией управленческих кадров культуры и искусств Украины. Журнал включен в список изданий, рекомендованных ВАК Украины для опубликования основных результатов диссертационных исследований по историческим и педагогическим наукам.

Редакционная коллегия и совет представлены ведущими учеными из Украины, России и Белоруссии, что придает журналу международный статус. Многие издания, для получения международного статуса ограничиваются включением в состав редакционной коллегии представителей других государств. Организаторы журнала пошли дальше, они не только включили в состав редакционной коллегии ученых из Украины, России, Белоруссии, но и сделали рабочими языками журнала украинский и русский. Выбор русского языка в качестве международного языка научного общения на пространстве СНГ позволяет снять языковые барьеры, привлекая российских, бело-

русских ученых, а также исследователей из других государств, владеющих русским языком. На постсоветском пространстве это первое и пока что единственное подобное издание.

По сравнению с другими аналогичными изданиями, посвященными тем же сюжетам, новый журнал обладает рядом принципиальных отличий, делающим его уникальным. В первую очередь это междисциплинарный характер журнала, связанный с тем, что он был организован на стыке научных дисциплин, носящих информационный характер и составляющих основу формирующейся информационно-документационной науки. Структурно журнала состоит из разделов, посвященных книговедению и издательской деятельности, документоведению и архивоведению, библиотковедению и информационной деятельности. Помимо научно-отраслевых разделов, журнал содержит редакторскую колонку, раздел "Официальные материалы", содержащий законодательные акты в информационной сфере, а также разделы,